

QE3 kan krascha US-dollarn

Fram till 1971 var den amerikanska dollarn på ett eller annat sätt knuten till värdet på guld och/eller silver. Allmänt brukar detta beskrivas som [guldfot-systemet](#). Under efterkrigstiden var flertalet medlemsländer i IMF också knutna till denna mekanism genom [Bretton Woods-systemet](#). I korthet innebar avtalet att medlemsländerna anslöt sig till ett fastkurssystem, där växlingskursen för landets valuta gentemot den amerikanska dollarn fastslogs. USA garanterade i stället ett fast inlösenpris i guld av den amerikanska dollarn.

Under inledningen av 70-talet slutade det då aktuella Vietnamkriget stora summor för Nixonadministrationen och detta var också en betydande orsak till att man valde att överge guldfotssystemet. Försvarsbudgeten blev helt enkelt en allt för stor dollarslukare vilket fick till följd att USA övergick till att istället administrera landet med [fiatpengar](#).

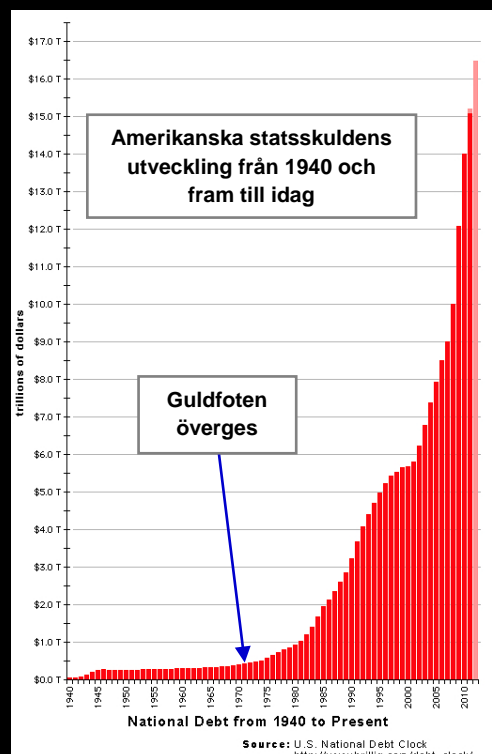
Effekten av detta fiatsystem har bland annat resulterat i en kraftig devalvering av den amerikanska dollarn. Sedan 1971 har guldpriset stigit från \$35 per ounce (31,1 gram) upp till dagens \$1775. Sanningen är dock att det inte är guldets värde som ökat utan US-dollarn som genomgått en kraftig devalvering och har förlorat runt 90 procent av sitt värde.

Efter det att guldfoten övergavs sköt också den amerikanska lånekarusellen fart. Under 1970-talet började USA:s budgetunderskott och därmed också skuldbördan att öka allt mer från runt \$0,5 biljoner 1971 till dagens dryga \$16 biljoner. (diagrammet till höger). Översatt till svenska kronor kan vi skriva \$16 biljoner som en 1:a följt av 14 nollor.

Anledningen till att USA hitintills haft en relativt god ekonomisk ställning är att US-dollarn efter 2:a världskriget varit prissättare för all olje- och guldhandel samtidigt som valutan varit världens [reservvaluta](#). I spåren av finanskrisen har dock dessa mekanismer allt mer ifrågasatts. Flera länder med Kina i spetsen har signalerat att man initierar handelsavtal i egna valutor och vissa har redan tagits i bruk.

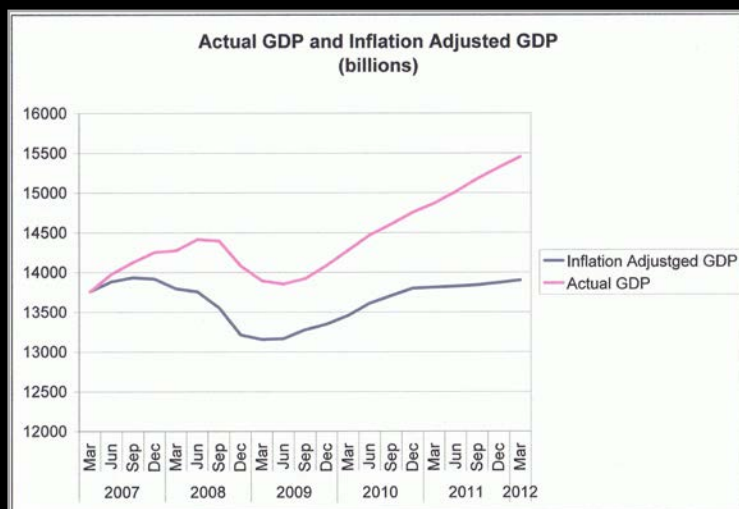
Några månader efter 2008 års finanskrasch introducerar Fed den 25 november samma år den första omgången av så kallade kvantitativa lättnader (QE1). Något förenklat innebär kvantitativa lättnader att Fed köper värdepapper som till exempel statsobligationer. Den här metoden innebär i praktiken att Fed "trycker" nya pengar. QE1 innebär att man efter [kraschen av Lehman Brothers](#) räddar det amerikanska banksystemet genom att ta över drygt \$1000 miljarder av dess exponering mot huslån samt att man bland annat köper \$300 miljarder i amerikanska statspapper. Hösten 2010 kommer så QE2 då Fed skapade ytterligare \$600 miljarder i syfte att manipulera priserna på amerikanska statspapper och injicera nya pengar i finanssystemet.

En besläktad åtgärd till dessa kvantitativa lättnader är vad som allmänt kallas "Operation Twist". I praktiken innebär detta att man försöker pressa ner den långfristiga räntan genom att sälja kortfristiga investeringar och balansera upp detta med mer långfristiga värdepapper.

Den officiella avsikten med de kvantitativa lättnaderna är att genom köp av värdepapper hålla nere framför allt de långa räntorna och på så vis få fart på ekonomin. Denna avsikt har misslyckats både beträffande QE1 och QE2. Åtgärderna har inte gett fart åt den allmänna ekonomin utan är för gemene man istället en stor besvikelse.

Exempel på detta är att konsumentprisindex under perioden har stigit med 9 procent och bensinpriset med hela 107 procent (läs dollarn förlorat i värde). Samtidigt har långtidsarbetslösheten ökat med 87 procent och antalet personer som är i behov av matkuponger för sin försörjning har stigit från 32 miljoner till 47 miljoner. Problemet verifieras i diagrammet nedan där övre kurvan visar den reala BNP-tillväxten och nedre kurvan BNP-tillväxten efter justering för inflation. Vi ser då att efter att hänsyn tagits till inflationspåverkan så har i stort sett ingen tillväxt skett, detta trots kraftiga injektioner i systemet.

Detta visar med all tydlighet att USA hamnat i en ond spiral där man har låst fast sig vid behovet att kontinuerligt tvingas skapa nya kvantitativa lättnader för att inte ekonomin skall falla sönder, man har hamnat i ett beroende av QE.

Den 13 september kom så inte helt oväntat tillkännagivandet från Feds ordförande [Ben Bernanke](#) om en uppstart av QE3. I stora drag innebär åtgärden att man varje månad kommer att köpa [Mortgage Backed Securities](#) (MBS-lån) för upp till \$40 miljarder. Anmärkningsvärt är att man inte sätter en bortre parantes för QE3, vilket tidigare skett med QE1 och QE2. I stället heter det att verksamheten skall fortgå till dess att arbetsmarknaden förbättrats "väsentligt" och om det bedöms nödvändigt kommer Fed att "köpa ytterligare tillgångar" och använda "andra politiska verktyg".

Vi skall då också hålla i minnet att alla dessa QE insatser, nu som tidigare, är pengar som kommer "out of thin air", det vill säga man "trycker" nya pengar efter behov. Trycka pengar är inte heller ett relevant uttryck, vad som sker är att man med ett par tryckningar på ett tangentbord skapar nya digitala pengar på dataskärmen. I USA är det endast 3 procent av alla pengar som existerar i form av sedlar och mynt, resterande 97 procent finns bara som siffror på data-skärmarna hos banker och finansinstitut.

Alla förstår säkert att detta tillvägagångssätt är starkt inflationsdrivande då det inte finns något substantiellt värde bakom siffrorna. Det man skapar genom en ökning av penningmängden är prisstegringar på varor, inte minst råvaror som olja och guld. Det enkla faktum kvarstår att pengar som skapas ur tomma intet har inte, kan inte och kommer aldrig att leda till välstånd.

QE3-paketet innehåller förutom köp av MBS-lån en fortsättning på den sedan tidigare inslagna vägen med nollräntesystem för styrräntan samt fram till årsskiftet även en fortsättning på "Operation Twist".

Det vi hitintills har studerat har varit officiella siffror och uppgifter från amerikanska offentliga handlingar. Veckan efter att QE3 offentliggjordes har Lindsey Williams gjort flera mediala uttalanden om avsikten med QE3-programmet, uppgifter som han fått från sin "Elitkälla". Vi sammanfattar här dessa uppgifter i **gul text**. Det är viktigt att poängtera att vad som här framkommer inte är officiella fakta.

Avsikten med QE3 är från Elitens sida att inleda den sista fasen mot målet att krascha den amerikanska dollarn och planen är att samtidigt åstadkomma en slutgiltig krasch för alla världens valutor på en och samma gång.

De åtgärder man nu kommer att iscensätta är att de MBS-lån man varje månad köper kommer att användas för att investeras i **derivatmarknaden**. Detta kommer att ske i komplicerade förlopp där man kommer att använda sig av **Fractional-reserve-banking** för att mångdubbla sina investeringar.

I takt med att inflationen ökar och den amerikanska dollarn allt mer förlorar sitt värde kommer allt fler egnahemsägare och människor med mindre företagslån att få problem att betala sina räntor och amorteringar. Följden blir, då man inte kan fullfölja sina åtaganden, att privatägda Fed genom sitt innehav av MBS-lån kommer att ta över och bli ägare till stora fastighetsbestånd.

Bakom stängda dörrar har man tidigare gjort överenskommelser med de banker man kommer att köpa MBS-lånen från. Överenskommelsen innebär att det kapital (\$40 miljarder) som bankerna varje månad får i betalning för MBS-lånen enbart skall användas för att köpa amerikanska statspapper, den väg som tidigare visat sig vara verkningslös för att få fart på ekonomin. Men denna åtgärd syftar enbart till att hålla nere räntorna på statspappren, något som underlättar för att fortsatt betala lagringskostnaderna på den enorma och fortsatt växande amerikanska statsskulden.

Processen med derivatinvesteringar kommer att fortsätta till dess man uppnått vissa viktiga mål, bland annat måste man skapa ett guldpris på \$3000 vilket är en förutsättning för att stötta introduktionen av en ny världsvaluta.

Det första tecknet på att en dollarkrasch är nära förestående kommer att bli instabilitet på derivatmarknaden. När sedan marknaden kollapsar kommer detta också att rasera grunden för alla världens valutor.

Williams menar också att Eliten den 13 september lärt sig något viktigt. Trots att man tillkännagav dessa genomgripande förändringar i finanssystemet så reagerade varken media eller det amerikanska folket. Målet för Eliten är att introducera sin NWO utan att man stöter på protester eller att några kravaller eller upplopp äger rum. Man vill "smygvägen" likt metaforen med den kokande grodan genomföra sin agenda. Ännu så länge har man lyckats med detta men man är rädd för att detta kan förändras när konsekvensen för det amerikanska folket kommer att bli än mer påtaglig.

Om Elitens agenda och det som Williams här beskriver kommer att bli verklighet vet vi inte. Det kommer under alla omständigheter inte att äga rum imorgon eller nästa vecka. Den manipulation av bland annat derivathandeln och guldpriset som beskrivs kommer gissningsvis att kräva en tidsperiod på sex till tolv månader.

Oljepriset är en annan nyckelfaktor som vi sedan tidigare vet att Eliten vill skicka upp till minst \$150 innan man kan iscensätta en dollarkrasch. Här har då också utvecklingen i Mellanöstern stor inverkan och vi känner också till den försening på åtta till nio månader som den "Arabiska våren" drabbats av på grund av tidigare problem i Libyen och nu aktuella Syrien.

Vi vet ifrån skriften att vi inom kort kommer att möta svåra tider. Vi kan endast förtrösta på de löften Jesus ger oss genom sitt ord.

Matt 6:31 Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad skall vi klä oss med? 32 Efter allt detta söker hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. 33 Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. 34 Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.

Mvh Rune